

Op z'n Veertjes

Vijftig keer

driehonderd woorden

Op z'n Veertjes
Vijftig keer
driehonderd woorden

Vera Oor

Schrijver: Vera Oor
Coverontwerp: Bookmundo
ISBN: 9789403780856
© Vera Oor

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	5
Voorwoord in driehonderd woorden	9
Vera wordt Veertje	11
Sinterklaas is dood.....	13
Peli.....	15
Oh, ik wil zó graag een... ..	17
Inpakken?	19
Alarmfase 1, code rood.....	21
Geen dom schaap	23
Grabbelen en graaien	25
Alcoholslot voor Plukkie.....	27
Centjes	29
Nee toch, mijn vader	31
Loopse teef.....	33
Vrij-gezellig.....	35
Hij wilde hem niet?.....	37
Tandartsbezoek	39
Doelpunt	41
Verboden woorden	43
De geur van een brandende ster	45
Joehoe, dames	47
Vreemde, witte wereld.....	49

Einde vogelshow	51
Plons	53
Minder schermtijd	55
Ik ga dóód	57
Verslaafde pussycat	59
Cent op de spoorlijn	61
80 jaar later	63
Br, vel!	65
Bosbessenkam?	67
Mosselen in Oostende	69
Ganzenpas	71
En alle vet is weg	73
Komt u verder	75
Hartverzakking nabij	77
Aftakeling	79
De laatste druppels	81
Terug, zeg ik!	83
Dinner for one	85
Geen chocolaatje in de schoen	87
Bambi op asfalt	89
Quatre mains	91
Duikvlucht	93
Daar lag ik	95
Wachtmeester Kauw	97
En wat nu?	99
Ieh! Getver!	101

De moeder van?	103
Koud hè?	105
Voor snoepjes.....	107

Voorwoord in driehonderd woorden

‘Staat dat er echt?’

Opgewonden keek ik mijn moeder aan. Had ik écht datgene geschreven dat zij voorlas van mijn blaadje? Dat ze ter plekke iets verzong, had ik niet door.

Liggend op mijn buik op de vloerbedekking, mijn onderbenen recht omhoog gericht en heen en weer wiebelend, deed ik mijn best om tussen de lijntjes te krabbelen op het papier.

Ik “schreef”, maar wist niet waarover. Het belangrijkste was, dat ik schreef zoals ik mijn moeder dat zag doen: vloeiende lijnen met uithalen naar boven en naar beneden.

Was ik op die kleuterleeftijd al geïnteresseerd in schrijven? Wie weet, is dit moment de eerste aanzet geweest.

Op de lagere school begon het echte schrijfwerk Zelfs nog met kroontjespen, inktpot in de lessenaar en een inktlap.

Ik liet me graag voorlezen, maar vanaf het moment dat ik zelf kon lezen, vergrootte mijn wereld. Hardop las ik, bij het licht van het bedlampje, korte verhalen. De verhalen werden boekjes, de boekjes werden boeken.

Als lid van de bibliotheek wist ik in welke gangpaden ik mocht zoeken naar boeken die ik nog niet gelezen had. Afhankelijk van mijn leeftijd mocht ik telkens weer bij andere schappen snuffelen.

In de boekenkasten van de burens en achterburens vond ik boeken, die ik daar ter plekke verslond.

Ik heb altijd veel gelezen, maar de laatste jaren ben ik met enthousiasme de schrijfwereld ingedoken.

Wat missen mensen die niet kunnen lezen of schrijven veel aan informatie, ontspanning, aan mogelijkheden.

Stichting Lezen en Schrijven zet zich in om iedereen de kans te geven te leren lezen, schrijven, rekenen en gebruik te maken van digitale vaardigheden. Zodat iedereen mee kan doen in de samenleving.

Om die reden heb ik besloten de royalty's die ik ontvang door de verkoop van deze bundel, te doneren aan Stichting Lezen en Schrijven.

Vera wordt Veertje

Mijn moeder vond de verkoopster in de plaatselijke bakkerij een aardige vrouw en ook haar naam viel in de smaak. Daarom heet ik nu Vera. Vera stond achter de toonbank toen ik kleuter was en bij elk bezoek stopte ze me een lekker koekje toe.

Haar donkere bos krullen had ik ook dolgraag willen hebben. Als ik niks aan mijn haren doe, valt het glad langs mijn hoofd. Trouwens, als ik er wel wat aan doe, heeft dat slechts kort effect en vallen ze weer als het eierdopje op het koppie van het bekende, kleine, zwarte kuiken.

Ach, je kunt niet alles hebben. Ik ben al lang blij dat mijn vader zijn zin niet heeft gekregen in de keuze van de naam. Hij had mij Titia willen noemen. Mijn moeder dacht vooruit en maakte hem duidelijk dat dat niet ging gebeuren: 'Stel je voor dat het kind straks op het schoolplein loopt en dat ze geroepen wordt: Tiehiet!' Ik zie de grijns van mijn vader, die daar ongetwijfeld de lol wel van inzag, voor me. Gelukkig is hij meegegaan in de keuze van een andere naam. Vera verandert soms in Veertje, maar dat klinkt toch stukken beter dan Tiet.

De overweging hoe je iets of iemand roept, heb ik ook gemaakt bij de keuze van de naam voor ons tweede hondje. De eerste heette Muppet.